

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte Constantin Gurschi,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței judecătorești Rîșcani, mun. Chișinău din 16 mai 2012 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, declarat de inculpatul

Țaulean Nicolae Vladimir, născut la 19 decembrie 1970 în s. Vîsoca, r-nul Dondușeni, domiciliat în mun. Chișinău, str. Crăsescu, 30, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i> <i>17 decembrie 2009 – 16 mai 2012,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>23 iulie – 06 decembrie 2012,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>03 septembrie – 23 octombrie 2013;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorești Rîșcani, mun. Chișinău din 16 mai 2012, Țaulean Nicolae a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd din 16 mai 2012, deducîndu-se perioada arestării preventive de la 29 octombrie pînă la 09 noiembrie 2009.

De la Țaulean Nicolae s-a încasat în folosul lui Arsenii Nelea paguba materială de 4408 lei și morală de 10.000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 17 septembrie 2009, ora 18:30, aflîndu-se în curtea casei sale de locuit din str. Crăsescu 30, mun. Chișinău, inculpatul Țaulean Nicolae, în urma consumului de băuturi alcoolice și a conflictului cu partea vătămată Arseni Vasile, a.n. 18.06.1966, pe motivul insultelor aduse de ultimul stăpînilor și oaspeților casei, i-a aplicat ultimului cîteva lovituri cu cuțitul în regiunea cutiei toracice și abdomenului, care ulterior a dus la decesul victimei.

Conform raportului de expertiză medico-legală, decesul părții vătămate a survenit în rezultatul șocului hemoragic-traumatic care s-a produs în urma unei plăgi de cuțit penetrante a toracelui și abdomenului; plăgi prin tăiere-întepare a toracelui și abdomenului cu lezarea plămînelor sting, a intestinului subțire, fapt despre care

mărturisesc plăgile produse prin taiere-înțepare a toracelui și abdomenului, hemoragie în cavitatea pleurală și abdominală, anemia organelor interne, petele Minacov, hemoragie punctată în conjunctiva ochilor și pleura pulmonară, care au fost produse cu un obiect tăietor-înțepător și în cumul se atribuie leziunilor corporale grave periculoase pentru viață.

Decesul părții vătămate a survenit la 17 septembrie 2009, orele 23.30, în Spitalul de Urgență.

Inculpatul a negat aplicarea intenționată a unor lovituri cu cuțitul părții vătămate, explicînd că s-ar fi aflat în legitimă apărare.

Instanța nu a luat în considerare versiunea inculpatului, deoarece vinovăția lui a fost demonstrată integral prin cumulului de probe, inclusiv prin declarațiile martorilor oculari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în art. 145 al. 1 Cod penal, ca omorul intenționat al unei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, că inculpatul a comis-o în stare de ebrietate, că a recunoscut parțial vina și s-a căit sincer de cele săvârșite.

3. Inculpatul a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că probele cercetate în instanța de judecată au demonstrat că el s-a aflat în legitima apărare, prevăzută la art. 36 Cod penal.

Mai mult, martorii au confirmat că inculpatul era agresiv, a manifestat intenția de a se răfui fizic cu inculpatul, aflîndu-se în curtea casei ultimului, a amenințat rudele ultimului și toți cei prezenți în ogradă. Partea vătămată s-a cuțitul asupra lui, iar el, cu scopul apărării și opririi atacului real și nemijlocit, a opus rezistență.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că probele cercetate în ședința instanței de apel au fost obiect de studiu și la cercetarea judecătorească în instanța de fond. Prin cumulul acestor probe, cercetate sub toate aspectele de către instanța de fond și suplimentar în cea de apel, instanța de fond corect a reținut ca dovedită fapta inculpatului atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, ca omor premeditat a unei persoane. Aceste acțiuni corect au fost încadrate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

Afirmațiile inculpatului că a acționat în scopul legitimei apărări poartă un caracter declarativ, nefiind probate prin dovezi concludente și sunt făcute în scopul ușurării situației în care s-a pomenit.

Astfel, fiind interogat suplimentar, expertul Corbu Gh. a declarat că nu poate fi vorba de o legitimă apărare deoarece părții vătămate i-au fost aplicate 3 lovituri de cuțit, în torace și abdomen.

5. La 28 ianuarie și 21 octombrie 2013, inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor nominalizate și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat în temeiul art. 36 Cod penal - legitima apărare.

Apelantul a invocat că în timpul urmăririi penale cît și în timpul cercetării judiciare au fost acumulate suficiente probe ce dovedesc nevinovăția lui în săvârșirea

infrațiunii incriminate, iar instanțele de judecată nu au dat o apreciere juridică corespunzătoare tuturor probelor, acestea fiind apreciate vădit eronat și tendențios.

Instanțele eronat au concluzionat asupra raportul de expertiză medico-legală nr. 426 din 01.11.2011, din care expres rezultă că posibilitatea cauzării leziunilor corporale în circumstanțele declarate de inculpat și martori nu pot fi excluse categoric.

Astfel, instanțele judiciare de fond și apel nu au ținut cont de pertinența, concludenta și veridicitatea tuturor probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, punând la baza soluțiilor de condamnare aprecierea eronată a cumulului de probe administrate în cadrul urmări penale și cercetate în instanțele judecătorești de fond și apel.

Vinovăția în comiterea infrațiunii incriminate este eronat încadrată, iar probele cercetate incorect apreciate de către instanța de fond și apel.

În drept recursul se întemeiază pe prevederile art. 275 alin.(1), 427 alin. (1) pct. 6), 12), 452 alin.(2), 453 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Instanța de recurs, se pronunță doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Sub acest aspect se atestă că recursul declarat este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care prevede drept temeiuri pentru recursul ordinar situațiile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în pofida prescripțiilor de drept enunțate, în recurs nu este specificat asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care este esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi în acest caz calificarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, omițându-se în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens și indicarea unor sunt erori concrete de drept la capitolul dat.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanțele de judecată au estimat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, conform cărora judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor, doar competența și activitatea instanței de judecată privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune inculpatul nu constituie temei de drept pentru recursul ordinar, din categoria celor prevăzute la art. 427 Cod de procedură, adică nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Rezultă, că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Conform art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Țaulean Nicolae Vladimir împotriva sentinței judecătoreiei Rîșcani mun.Chișinău din 16 mai 2012 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 20 noiembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței judecătorești Rîșcani, mun. Chișinău din 16 mai 2012 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, declarat de inculpatul

*Țaulean Nicolae Vladimir, născut la
19 decembrie 1970 în s. Vîsoca, r-nul Dondușeni, domiciliat
în mun. Chișinău, str. Crăsescu, 30, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale;*

Conform art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Țaulean Nicolae Vladimir împotriva sentinței judecătorești Rîșcani mun. Chișinău din 16 mai 2012 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 20 noiembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc